

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 381

гр. София, 06.02.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО V ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Чочкова

Членове: Вилислава Янч. Ангелова
Тони Гетов

като разгледа докладваното от Вилислава Янч. Ангелова Въззивно частно наказателно дело № 20231100600304 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба от В. А. В. срещу определение №3656/02.12.2022г. , НО,110 състав по НЧД № 15080/2022г. по описа на СРС, с което съдът е оставил без разглеждане жалбата му срещу Постановление на СРП от 03.06.2022г. за спиране на ДП 15077/2021г. по описа на 04 РУ СДВР, пр. пр. №48912/ 2020г. по описа на СРП.

В жалбата се твърди, че определението на СРС е неправилно. Сочат се аргументи, че въпреки съдебната парктика, съгласно която при документните престъпления няма пострадал, в конкретния случай, съдът следва да приеме, че жалбоподателят В. А. В. има качеството на пострадал, тъй като е претърпял имуществени вреди. В подкрепа на твърдението си жалбоподателят е представил пред СРП доказателства за наложена глоба в размер на 1350 лева и разноски в размер на 300 лева на осн. чл.139, ал. 6 ЗАдв. Позовава се на практика на ВКС – решение №131/23.05.2014 г. по нд №120/14 г. и по нд №1434/2014 г. ВКС. Жалбоподателят заявява, че макар за документните престъпления да не са предвидени съставомерни вредни последици, съгласно чл. 74, ал.1 НК не се изисква лицето непременно да е претърпяло съставомерни вреди, а се изисква да е претърпяло имуществени или неимуществени вреди в резултат на извършеното престъпление въобще, без да се придават други законови критерии. Поради изложеното жалбоподателят заявява, че основният мотив на СРС, че той няма качеството пострадал, е неправилен, доколкото никъде в НПК не е предвидено изискване, че за да има това качество вредите следва да са съставомерни.

Наказателното производство е образувано с постановление на СРП от 03.06.2022г. за престъпление по чл. 316, вр.чл. 309НК, за това че през

периода 2017- 2020г. в гр. София, съзнателно се е ползвал от неистински частни документи като от него за самото съставяне не може да се търси наказателна отговорност. В качеството на свидетел е разпитан адв. В.. В качеството на свидетели са разпитани Л.Д.П., от който са снети образци от почерк и подпис, Н.Д.И.-А., адв. С.Г.М., от които са снети образци от подпис. Назначена е графическа експертиза за установяване дали положените подписи в документите, подадени в СГС, СРС и САК са положени от изброените лица , като от заключението на експертизата се установява, че документите са неистински освен подписът, положен в жалба до САК, който е положен от Петков. С обжалваното постановление прокурорът е спрял наказателното производство на основание чл. 244, ал.1,2 НПК поради неразкриване на извършителя.

Настоящият съдебен състав, като съобрази изложеното в жалбата, материалите по делото, както и разпоредбите на закона, намира за установено следното:

С обжалваното определение №3656/02.12.2022г. , НО,110 състав по НЧД № 15080/2022г. СРС е оставил без разглеждане жалбата на В. А. В. против постановление от 03.06.2022г., пр. пр. №48912/ 2020г. по описа на СРП. Първоинстанционният съд е приел, че жалбоподателят не е активно легитимиран да подава жалба срещу прокурорски акт, с който е спряно наказателното производство, поради това, че производството е водено за престъпление по чл.316, вр.чл. 309 от НК. СРС е посочил, че престъплението, за което се води наказателното производство е на формално, просто извършване, а не е резултатно престъпление, като законодателят не е предвидил като елемент от обективната му страна причиняването на вредоносен резултат. Първоинстанционният съд е приел, че жалбоподателят не е от кръга лица, които имат право на жалба срещу постановлението на СРП по реда на съдебния контрол по чл. 244, ал. 5 НПК с жалба до районния съд, доколкото няма качество на пострадало лице по смисъла на чл. 244, ал. 5, вр.чл. 74, ал. 1 НК. Поради горните съображения съдът е оставил жалбата без разглеждане като процесуално недопустима.

Второинстанционният съд се солидаризира със становището на СРС . Съгласно чл. 244, ал. 5 НПК Постановлението за спиране на наказателното производство може да се обжалва от обвиняемия, пострадалия или неговите наследници пред съответния първоинстанционен съд в седемдневен срок от получаването на преписа. Престъплението за извършването, на което е водено наказателно производство, е по чл.316, вр.чл. 309 НК. Обект на този вид престъпления са обществените отношения, свързани със съставянето и използването на документи. Те съгласно ППВС 3/1982г. засягат реда и правната сигурност на документирането, подриват общественоправната функция, която се възлага на документа, затрудняват дейността на държавните и обществените органи и организации. Пострадал от престъплението, съгласно чл. 74 НПК, е лицето, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението. Престъплението по чл. 316,вр.чл. 309 НК, за което е образувано наказателно производство, няма имуществен характер и от него не са настъпили имуществени вреди, пряка последица от извършването му. Не се отрича възможността да има причинени вреди, последица от престъпление по чл. 309 НК, но в случая жалбоподателят няма качеството на пострадал по смисъла на чл. 74 НПК - претърпял имуществени вреди от престъплението и съответно няма право да обжалва постановлението на прокурора за спиране на наказателното производство по реда на чл. 244, ал. 5 НПК. В хода на досъдебното производство не е установено, че В. А. В. има качеството на пострадал в смисъла на чл. 74 НПК – да е претърпял имуществени вреди, пряка последица на престъплението по чл. 316,вр.чл. 309 НК.

Действително в посоченото в жалбата решение на ВКС се приема, че е възможно да бъдат нарушени права на конкретно физическо лице, съответно то да претърпи вреди, резултат на престъплението по чл. 309 НК, но в редица други решения (Решение № 158 от 26.03.2012 г. на ВКС по н. д. № 342/2012 г., III н. о., НК, Решение № 473 от 2.11.2010 г. на ВКС по н. д. № 431/2010 г., Определение № 321 на САС по в. н. ч. д. № 448/2009 г.) е прието, че при престъплението по чл. 316,вр.чл. 309 НК, с оглед обекта на защита не се причиняват съставомерни имуществени вреди и засегнатите нямат основание да бъдат конституирани в наказателното производство. **Съответно, ако са причинени вреди, редът за обезщетяването им е в гражданското съдопроизводство и лицата, чиито законни интереси са засегнати не могат да обжалват постановлението за спиране на наказателното производство.**

С оглед на изложеното, първоинстанционният съд правилно е оставил без разглеждане жалбата на В. А. В., поради което и Определението на съда следва да бъде потвърдено.

Предвид изложеното Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №3656/02.12.2022г. на СРС, НО,110 състав по НЧД № 15080/2022г. по описа на СРС

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____